

1S kapitola 1.

[1] Byl jeden muž z Ramatajim-sófimu, z Efrajimského pohoří; jmenoval se Elkána. Byl to Efratejec, syn Jeróchama, syna Elíhúa, syna Tochúa, syna Súfova. [2] Měl dvě ženy: jedna se jmenovala Chana a druhá Penina. Penina měla děti, Chana děti neměla. [3] Ten muž putoval rok co rok ze svého města, aby se klaněl Hospodinu zástupů a obětoval mu v Šílu. Tam byli Hospodinovými kněžími dva synové Elího, Chofní a Pinchas. [4] Když nastal den, kdy Elkána obětoval, dával své ženě Penině i všem jejím synům a dcerám díly z obětí; [5] Chaně pak dával dvojnásobný díl, protože Chanu miloval; Hospodin však uzavřel její lůno. [6] Její protivnice ji ustavičně urážela, že Hospodin uzavřel její lůno, jen aby jí dráždila. [7] Tak tomu bývalo každého roku. Pokaždé, když putovala do Hospodinova domu, tak ji urážela, že Chana pro pláč ani nejedla. [8] Její muž Elkána ji uklidňoval: "Chano, proč pláčeš? Proč nejíš? Proč jsi tak ztrápená? Což já pro tebe neznamenám víc než deset synů?" [9] Jednou, když v Šílu pojedli a popili, Chana vstala, zatímco kněz Elí seděl na stolci u veřejí Hospodinova chrámu, [10] a v hořkosti duše se modlila k Hospodinu a usedavě plakala. [11] Složila slib. Řekla: "Hospodine zástupů, jestliže opravdu shlédneš na ponížení své služebnice a rozpomeneš se na mne, jestliže na svou služebnici nezapomeneš, ale daruješ své služebnici mužského potomka, daruji jej tobě, Hospodine, na celý život; břitva se jeho hlavy nedotkne." [12] Když se před Hospodinem tolik modlila, Elí dával pozor na její ústa. [13] Chana hovořila jen v srdci a pouze její rty se pohybovaly, ale její hlas nebylo slyšet, takže ji Elí pokládal za opilou. [14] Řekl jí proto: "Jak dlouho budeš opilá? Zanech už vína!" [15] Ale Chana odpověděla: "Nikoli, můj pane; jsem žena hluboce zarmoucená. Nepila jsem víno ani jiný opojný nápoj, pouze jsem vylévala před Hospodinem svou duši. [16] Nepokládej svou služebnici za ženu ničemnou. Vždyť až dosud jsem mluvila ze své velké beznaděje a žalosti." [17] Elí odpověděl: "Jdi v pokoji. Bůh Izraele ti dá, zač jsi ho tak naléhavě prosila." [18] Ona na to řekla: "Kéž tvá služebnice najde u tebe milost!" Potom ta žena šla svou cestou, pojedla a její tvář už nebyla smutná. [19] Za časného jitra se poklonili před Hospodinem a vraceli se. Když přišli do svého domu do Rámy, Elkána poznal svou ženu Chanu a Hospodin se na ni rozpomenul. [20] Chana otěhotněla, a než uplynul rok, porodila syna a pojmenovala ho Samuel (to je Vyslyšel Bůh). Řekla: "Vždyť jsem si ho vyprosila od Hospodina." [21] Ten muž Elkána putoval opět s celým svým domem, aby Hospodinu obětoval výroční oběť a splnil svůj slib. [22] Ale Chana s ním neputovala. Řekla svému muži: "Až bude chlapec odstaven, přivedu ho, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy." [23] Nato jí její muž Elkána odpověděl: "Učiň, co pokládáš za dobré. Zůstaň, dokud ho neodstavíš. Kéž Hospodin utvrdí své slovo!" Žena tedy zůstávala doma a kojila svého synka, dokud ho neodstavila. [24] Když ho odstavila, vzala ho s sebou, a s ním tři býčky, jednu éfu bílé mouky a mých vína, a uvedla ho do Hospodinova domu v Šílu. Chlapec byl ještě malý. [25] Porazili býčka a uvedli chlapce k Elímu. [26] Chana řekla: "Dovol, můj pane, při tvém životě, můj pane, já jsem ta žena, která tu stála u tebe a modlila se k Hospodinu. [27] Modlila jsem se za tohoto chlapce a Hospodin mi dal, zač jsem ho tak naléhavě prosila. [28] Vyprosila jsem si ho přece od Hospodina, aby byl jeho po všechny dny, co bude živ. Je vyprošený pro Hospodina." I poklonil se tam Hospodinu.